

De gevolgen van de brand in de **Grenfell Tower** maken duidelijk dat het in Engeland behoorlijk slecht gesteld is met de brandveiligheid. In Vlaanderen wordt alleszins preventiever gewerkt. De Vlaamse regelgeving vraagt om afhankelijk van de hoogte van het gebouw, materialen te gebruiken die een bepaalde classificatie hebben inzake hun reactie bij brand. Minerale isolatiematerialen zoals glaswol en rotswol verspreiden minder snel het vuur in vergelijking met kunststofschuimen (pur, pir, eps, ...) maar in functie van het garanderen van de brandveiligheid van hoge woontorens, kan je het materiaalgebruik niet loskoppelen van een doordacht ontwerp en voorzorgsmaatregelen. De vzw VIBE (Vlaams Instituut voor Bio-Ecologisch wonen en bouwen) verspreidt enkele belangrijke adviezen via architect Etienne Hoeckx en brandexperte Dorien Aerts.

Met betrekking tot het gebouw is het belangrijk om de structurele integriteit van het gebouw te kunnen garanderen, maar ook om **de verspreiding van de brand binnen het gebouw zo lang als mogelijk uit te stellen. Het indijken van de brandverspreiding – of compartimentering – is uitermate belangrijk om de veiligheid van de gebruikers te bewaken.** Een goed uitgevoerde compartimentering zorgt ervoor dat mensen in hun wooneenheid kunnen blijven tot aan de tussenkomst van de brandweer, een strategie die ook in Grenfell Tower zou zijn toegepast.